

Razstave in dokumentarci, povezani z vodo, preplavijo kulturni dom v Slovenskih Konjicah. Foto: Rozmari PETEK

Peter Majcen - zgolj plavutke (ki jih ni) razkrivajo, da je pod vodo potapljač invalid Foto: Arhiv Petra Majcna

Zgodbe, ki jih piše konjiška voda

Barvita razstava vodnih fotografij mojstrov vodne in podvodne fotografije. "Če bi normalno hodil, vseh teh ljudi ne bi spoznal," pravi potapljač s poškodbo hrbtenjače Peter Majcen

ROZMARI PETEK

Dober teden pred kulturnim praznikom običajno stene konjiškega kulturnega doma preplavijo vodne fotografije – tako tiste, ki jih je naslikala otroška domišljija (teh je daleč največ), od tistih, ki so jih pod vodo posneli izkušeni fotografi potapljači, kot je denimo hrvaški raziskovalec **Danijel Frka**, ki skrivnosti Jadrana razkriva že dobrih 30 let. Posebej zanimive so letos tudi slike Nizozemke **Adindi von der Hoek**, ki so preplet vode in domišljije. Njene slike prikazujejo odsev vodne gladine, ki velikokrat popači realno sliko, pred prihodom v Slovenske Konjice pa je razstavljala že v skoraj vseh večjih evropskih prestolnicah, pa tudi v New Yorku in Tokiu.

Pred leti potapljanje invalidov redkost

Razlog, da se ugledni posamezniki, ki so kakorkoli povezani s podvodnim svetom, udeležijo festivala v Slovenskih Konjicah, je edinstveno delo konjiškega plavalnega kluba, ki ga vodi **Branko Ravnak**. Njegovo delo z osebami s poškodbo hrbtenjače je namreč zelo vidno tudi zunaj naših meja. Pred leti je le redko kdo upal pod vodo spustiti invalida. Ravnak je dokazal, da lahko pod vodo počno povsem enake reči in povsem enakopravno kot drugi potapljači. Izšolal je celo prvega inštruktorja potapljanja, ki ima poškodbo hrbtenjače, **Damjana Peklarja**.

Na letošnjem festivalu podvodnega filma je skupaj z uveljavlje-

nimi potapljači, ki so v Slovenske Konjice spet prinesli barvitost oceanov in tokrat tudi očem skrite dele podzemnih vodnih jam (gre za raziskovanja, ki bi jih skorajda lahko primerjali z raziskovanjem Lune), sodeloval tudi član konjiškega kluba **Peter Majcen**. Prikazal je, kako je lani končno uresničil svojo željo iz otroških let in se potapljati ob obalah Francoske Polinezije. Čeprav je do tja z berglami kar težko prišel. Težave, ki so spremljale njegov prezgodnji porod, so omejile njegovo možnost gibanja.

Majcen: grem do 40 metrov pod vodo

Novi svet, v katerem se končno lahko neomejeno giblje, se mu je odprl pred skoraj desetimi leti, ko je našel konjiški klub. "Moral sem najti ljudi, ki so imeli znanje, kako enega takšnega, kot sem jaz, spraviti v vodo. Te sem našel v Slovenskih Konjicah. Zdaj se potapljam od leta 2008 na globlinah do 40 metrov, kar je maksimalna globina za re-

kreativno potapljanje na odprtih vodah. Čeprav mi je usoda namenila 'bergle', ne tarnam. Ni panike, bi rekel v enem stavku. Če bi normalno hodil, vseh teh ljudi ne bi spoznal, kar bi bila velika škoda. Morda se čudno sliši, a tako je. Ne glede na to, da sem morda za kakšno stvar prikraščen, sem s tem tudi veliko stvari pridobil."

Izkušnje jamskih potapljačev

Festival, ki ga sicer nekateri domačini že po devetih ponovitvah še vedno niso vzeli za svojega, tako vsako leto prinaša veliko več, kot je na prvi pogled videti. Vsako leto obzorja širi tudi osnovnošolcem,

Invalidi uspešno odkrivajo podvodni svet

saj si tudi sami ogledajo filme, večkrat imajo možnost tudi spregovoriti z eminentami podvodnega sveta. Tako so letos otroci radovedno izpraševali Francoza **Frederica Swierczynskega**, ki velja za enega od desetih najboljših jamskih potapljačev na svetu. "Od tega, koliko je težka oprema, ali ga je kaj strah, ko gre v temne jame, kjer še nikoli nihče ni bil, in podobno," je opisal "oče" festivala Branko Ravnak. Ker so finančne podpore festivalu skromne, je pred dogodkom že celo razmišljal, da bo tokratni festival zadnji. A vedoželjne oči otrok, invalidov, upokoencev in ljudi, ki bivajo v varstveno-delovnem centru, so ga prepričale, da je to, kar dela, vendarle neprecenljivo. "Pa kaj, če ljudje z ministrstev ne pridejo, no, zdaj jih niti ne vabimo več. Pa kaj, če nekaterih lokalno prepoznavnih ljudi ni. Pa kaj, če ni eminentnih voditeljev (zanje niti nimamo denarja). Festival vseeno širi obzorja in prijateljstva. Vsem, ki si to želijo, pa si sicer tega ne bi mogli privoščiti," sklene Ravnak.

VEČER